

Afgørelse truffet af: Ankestyrelsen	Afgørelsesdato: 17-06-2009	Uds. dato: 03-08-2009	Nummer: 172-09	J.nr. 3500162-09
--	-------------------------------	--------------------------	-------------------	---------------------

Status: Gældende

Principafgørelse

om: [merudgifter](#) - [nye regler](#) - [personkreds](#) - [aktuelle oplysninger](#) - [oplysningsgrundlag](#) - [uafhængig beskrivelse](#)

Lov:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 100

Bekendtgørelse:

Velfærdsministeriets bekendtgørelse nr. 1124 af 25. november 2008 om nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse § 1

Resumé:

Ankestyrelsen har truffet afgørelse om personkredsen efter reglerne om merudgifter til voksne på baggrund af de fra 1. december 2008 gældende regler.

Ankestyrelsen tog ved afgørelsen udgangspunkt i, at gældende regler skal fortolkes på en sådan måde, at retstilstanden føres tilbage til den generelle praksis, der var gældende før sommeren 2007.

Der blev givet afslag til borgeren, da der ikke med de foreliggende oplysninger var tilstrækkelig aktuel dokumentation for, at lidelsen medførte konsekvenser af indgribende karakter i borgerens daglige tilværelse. Der blev lagt vægt på, at der ikke forelå en uafhængig undersøgelse og beskrivelse af borgerens funktionsniveau, og at sagen var ønsket behandlet på baggrund af et ældre samtalskema. *)

Note:*) C-27-07 ophæves

Sagsfremstilling:

En kvinde havde universelle muskel og ledsmerter, for hvilke der først var givet diagnosen leddegigt og efterfølgende i 2005 fibromyalgi. Der var ved speciallægeundersøgelse ikke fundet tegn på artrit.

Hun havde symptomer med hurtig udtrætbarhed og muskelsmerter ved aktivitet. Hun havde ønsket sagen behandlet på baggrund af et ældre samtalskema suppleret med eget tillæg.

Hun anførte blandt andet, at hun havde svært ved daglige gøremål som rengøring og at handle ind og til tider af- og påklædning. Hun skrev, at tilstanden var svingende, sådan at hun nogle gange ikke engang kunne komme ud af sengen. Gangdistancen svingede mellem 25 meter og 1 km. Hun havde særligt tendens til ømhed og hævelse i ankler, og hun kunne tabe ting ud af hænderne. Hun anførte at have koncentrationsproblemer.

Kommunen traf afgørelse om, at kvinden ikke var berettiget til nødvendige merudgifter, da hun ikke var omfattet af personkredsen efter bestemmelsen.

Kommunen begrundede afgørelsen om afslag med, at funktionsnedsættelsen ikke umiddelbart skønnedes at have så indgribende konsekvenser for hendes dagligliv som forudsat efter § 100.

Det sociale nævn stadfæstede kommunens afgørelse.

Nævnet lagde til grund, at hun kunne klare personlig hygiejne, men en masse dagligdags funktioner var svære for hende at udføre i hjemmet.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på belysning af funktionsnedsættelses-vurderingen og betingelsen om ikke-uvæsentlige hjælpeforanstaltninger ved ansøgning om merudgifter efter de nu gældende regler fra en person med fibromyalgi/leddegigt.

Afgørelse:

Kvinden blev ikke fundet berettiget til dækning af nødvendige merudgifter.

Begrundelsen for afgørelsen var, at der ikke på det foreliggende grundlag var tilstrækkelig aktuel dokumentation for, at lidelsen medførte konsekvenser af indgribende karakter i den daglige tilværelse.

Afgørelsen blev truffet på baggrund af en samlet konkret helhedsvurdering af de foreliggende oplysninger om kvindens livssituation og funktionsnedsættelse.

Ankestyrelsen lagde særlig vægt på, at der ikke forelå en uafhængig undersøgelse og beskrivelse af hendes funktionsniveau, eksempelvis med en beskrivelse af det ugentlige aktivitetsniveau og indsættende smerter og træthedssymptomer i forhold til den daglige tilværelse.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at sagen var behandlet på baggrund af lægelige oplysninger og samtaleskema indhentet i 2007. Det var oplyst, at kvinden havde ønsket sagen behandlet på dette grundlag, suppleret med hendes egne oplysninger.

Ankestyrelsen lagde til grund, at kvinden led af led- og muskelsmerter uden påvist artrit. Der var fundet normale forhold i leddene, og der var givet diagnosen fibromyalgi.

Kvinden havde oplyst, at hun havde betydelig bevægeindskrænkning og kraftnedsættelse, der svingede i styrke fra, at hun slet ikke kunne foretage sig noget til, at hun kunne lave almindelige ting i hjemmet med hvilepauser. Hun oplyste, at hun derudover havde symptomer i form af voldsom træthed flere gange i løbet af dagen og voldsom hævelse af ankelled samt stivhed i hele kroppen flere gange om ugen.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at det var oplyst, at kvindens tilstand var meget svingende, idet hun eksempelvis kunne gå fra 25 meter til 1 km, afhængig af hendes tilstand. Hun kunne med besvær benytte offentlig transport, men hun benyttede dog en specialindrettet bil.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at hun var i stand til at udføre daglige gøremål i nedsat tempo med hvilepauser.

Ankestyrelsen lagde videre vægt på, at hun var gift, og at hendes ægtefælle var i stand til at hjælpe med de daglige opgaver. Hun stod dog for de væsentligste af opgaverne i hjemmet, da hendes ægtefælle var selvstændig og således havde begrænset tid til at lave praktiske ting i hjemmet.

Ved afgørelsen tog Ankestyrelsen udgangspunkt i, at gældende regler skulle fortolkes på en sådan måde, at retstilstanden førtes tilbage til den generelle praksis, der var gældende før sommeren 2007.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse.